قامتش بالای مرا زیر سرو یکپیر خاک قرا دور در زشوق ابر اوتدنا همچنان
به نثار ماهی لر شوق لرندن نثاره ایچون کتورورلر اگر سفینه حافظ رسد بزار
پایان اگر حافظک سفینه سی بر دریایه ایرشه سفینه بوندن دفتر معناسنه درکه مراد
کتابنک دیوانی در **وله ایضاً** بجان او که گرم دسترس بودی اینک متاعی
حقیر چون که اگر جانم ال ایرشه کی اولیدی کمینه پیشکش بنده کانش آن بودی اینک
بنده لره کمینه پیشکش اول اولوردی یعنی جانمی بنده لرنه پیشکش ایدردم مراد مرشددر
اگر دلم نشدی پای بند طره او اگر کوکلم طره سنه پای بند اولمیدی کی کیتم قرار
درین تیره خاکدان بودی بو تیره خاکدان ده بانکه تحت قرار اولوردی ایدی ضمیر غایب
مرشده راجع در در آمدی ز درم کاشکی چو لمعه نور کاشکی قپومدن ایچرو
کلیدی نور لمعه سی کبی که بر دو دیده من حاکمش او روان بودی که اینکه حکمی بنم ایکی کوز
روان ایلیدی بو وجه دخی که اینکه حکمی بنم اکی کوزمه روان ایدی مراد بینه مرشددر
رخ چو مهر فلک بی نظیر آفاق است رخ ایله فلکک آفتابی کبی عالمک بی نظیری در
رخ دن بو وجه دخی جایزدر بدیل دریغ که یکتا ذره مهربان بودی کونکل ایله حیف
که بر ذره مهربان اولیدی مراد اول مرشدک کمال استغناسنی بیان در بخواب
نیز نمی بینمش چه جای وصال انی دوشده دخی کورمزم نه وصال یری در چو
این نبود و ندیدیم باری آن بودی چون که بو اولمدی وکوریدک باری اول اولیدی
یعنی چون وصال اولمدی باری خوابده کورمک اولیدی بنه بنده کی قدش سرو
معترف نکشتی اینک قد بنکا بنده کی سرو معترف اولمیه لوردی اگر چو سوسنش
آزاده انش زبان بودی اگر سوسن ازاده کبی اول سروک زبانی اولیدی مراد
مرشدک علو قدرین بیان در ز پرده ناله حافظ برون کی افتادی حافظک
ناله سی پرده دن طاشره دوشردی اگر نه همدم مرغان صبح خوان بودی

اکر

بنده اکر کمینه پیشکش اول اولوردی ... دوشکدر

بیز دخی معناسنه در

اگر صبح خوان مرغ لره همدم اولمیدی مراد سحر خیز عاشق ایله مصاحب اولدیغندن
ناله ایلیوردیمکدر **وله ایضاً** چه بودی ار دل آن یار مهربان بودی نوله یدی
اگر اول یارک کوکلی مهربان اولیدی که حال ما نه چنین بودی ار چنان بودی
زیرا بزم حالمز بویله اولمازدی اگر انجلین اولیدی گرم زمانه سرافراز
داشتی و عزیز اگر زمانه بنی سرافراز و عزیز طوتیدی سریر عزتم آن خاک
آستان بودی بنم عزتم سریری اول آستانک خاکی اولوردی مراد مرشدک
آستانه خاکنه اولمقی سریر عزت بلدوکن بیان در بگفتمی که بها چیست
خاک پایش را دیرایدم که انک خاک پاینک بهاسی ندر اگر حیات گرانمایه
جاودان بودی اگر آخر بها لو حیات جاودان اولیدی مراد انک خاک پاینک
بهاسی باقی حیات ایدوکن اشعار در بگفتمی که چه ارزد نسیم طره دوست
دیر ایدم که دوستک طره سی نه دکر گرم بهر سر موی هزار جان بودی
اگر هر بر موینه باشنه بیک جانم اولیدی یعنی بحه بیوز بیک جانه دکر مراد غیب
هویته دنفحه رحمانیه نه بها میسر دکل ایدوکن بیان در برات خوشدلی ما
چه کم شدی یارب • گرش نشان امان از بد زمان بودی اگر بزم خوشلک
دللک براتنه زمانه نک ضررندن امان نشانی اولیدی عجب نه اکسیلوردی
مراد جناب قدس دن جمعیت خاطر طلبی در بو بیتک معنیسنده صعوبت اولدیغندن
اوتری بو وجهله شرح اولندی اگر نه دایره عشق راه بربستی اگر عشق
دایره سی یول بغلمیدی چو نقطه حافظ مسکین در آن میان بودی نقطه کبی
مسکین حافظ اول اورتاده اولوردی مراد عشق الهی محبت ما سوی دن خلاص
بولمغه سبب اولوردیمکدر **وله ایضاً** تو مگر بر لب آبی بهوس بنشینی سن مکر
بهوس ایله بر صو کنارنده اوتوره سن ورنه هر فتنه که بینی همه از خود بینی

یارب بوندن ... معناسنه در

Copyright © King Saud University